

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1908-1914 :
Ep. L 45 - 55**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Poly 2

Kära Calborg!

Här kommer nu deklARATIONEN för det första. Jag har gjort den så ordentligt som möjligt, men jag glömde först bort de resterna 6000, därför fick jag lov att radera och skriva dit dem. Om du nu tycker, att den ser illa ut, så kan du ju skriva om den på den andra blanketten, som jag skickar med utan att fylla i den, men undertecknad.

Vidare ett kort till Fröken Holmquist. Det var förfärligt så tråkigt de ha haft det. Det var ju också så bra, om du beställde några blommor, som såge präktiga ut. Han har verkligen uppvaktat mig så många gånger. Tänk att jag trodde, att hon var mycket äldre än jag.

Det var rätt, att du skrev till mamma. De bli verkligen så glada åt brev, hon och fröken. Jag tänker allt fara till Falun i mars bara tvätten har kommit in och stanna så pass länge, att jag kan på litet part i bygget. Annars blir det nog inte färdigt förrän till midsommar. Jag är bara litet ängslig för att det inte skall vara torrt på väggarna, då jag kommer, så att ingenting kan göras. Aldrig i världen skall jag mer lämna ut ett bygge till en entreprenör utan ställa med det själo. Det är obehagligt att inte få befalla över folket, som man själo vill. Kunde man inte skänka ut obehärige? Det gör ju inte så mycket att de annärka, men jag tycker inte, att de ha något där att göra.

Jag frågar inte om jag får bo hos dig, då jag kommer, det får jag nog. Men tala inte om att jag kommer, mest för att jag skall slippa tiggeri.

Det var en så förfärligt stor post idag, så att jag har knappast hunnit att tänka igenom det

Bolags

brev. Du vet nog, att jag inte hör till dem, som se långt i framtiden. Jag hade ^{dolet} tänkt mig att vara i Falun nästa vinter, det, som jag nu håller på att skriva, borde ju vara färdigt till sammaren för att kunna överlättas på alla möjliga språk. Det blir det inte, om inte ett underverk inträffar, så att jag kommer väl att sitta stilla och arbeta hela nästa år. Bli det så, då kan du nog ha rätt i att det inte blir mer arbete för min räkning, än att du kan sköta skolan samtidigt, men blir jag färdig och vi få Rorr, då får du det slitsamt. Om det inte säre för pensionen, så säre det ju ingenting att hålla fast vid, ^{skolan} men det är rensamt, att du inte skall få den, när du har tjänt för den i så många

^{Bolags} ga år. [Du kan tro, att jag är rädd för, jag sa du, att det skall komma något emellan oss, som drar vårt förhållande på sned, så jag förstår också, att det är finast som vi nu ha det, att du hjälper mig bara av kärlek, men jag tror inte att det går i hop för dig, om du inte går in på mitt förslag. Det är verkligen inte så lätt att räkna ut allt detta, därför att det alltid är så obestämt för mig, både med mamma och med mitt arbete. Det är som om jag som behövt några dagar på mig för att tänka över alltihop och så skola vi tala om det, då vi väkas.

Ånej, Gerda skrev inte så mycket om ditt ärende med rektorin, men hon tyckte, att du inte borde börja skolan igen, och det har hon ju också rätt i. Det är inte bara mina affärer, som du kommer att sköta, om du blev fri utan hela kommunens. Det är allt synd, att du skall bli buren.

Tack för breven. Jag skriver nog snart och skickar nya.

[Skulle det bli så någon gång, att jag kommer att bo på Märbacka året om, då måste du vara här också, det är säkert.]

Deiv Selma.